

თარიღი	მან. კ.	თარიღი	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცადვე ნომერი — ერთი შუკრა

ივერიის

გაზეთის დასაყვივად და ყველა განცხადებაში დასაყვივად უნდა მიმართოს: თხოონ რედაქციას ყველაზე, ზღვარის ქუჩა, ი. ვანანავის ძეგლის პირდაპირ, ახ. გურჯინის სახლში. წერა-კითხვის გამოცემაზე საზოგადოების განცხადებების სხვადასხვა სახის დასაყვივად მიმართოს. დასაყვივად: ჩვეულებრივი სტრიქონი რედაქციისთვის.

1877-1891

საპალიტიკო და სალიტერატურული გაზეთი

1877-1891

გაზეთი „ივერია“ პირველი აპრილიდან წლის დამლევივამდე ღირს 8 მ.

სოფლია იგანეს ასული, მღვდელი მათე ისაკიას ძე, კონსტანტინე მაქსიმეს ძე სუხიავერა და ნანია მაქსიმეს ასული და ჯექსანდრე ნაქალაქიას ძე ქანსიმესი გულითადი მწუხარებით აუწყებენ ნეთესათა, ნათესაობა და პატივს-მცემელი გარდაცვალების პირველი ქორიას, მორა—მძისას, მესამე და მეოთხე—მძისას, მეხუთე—სამძისას, საქართველო — იმერეთის სინოდალური კანტორის მდივნის, ნადვარი სოვეტიკის მაქსიმე ისაკის ძის სუხიავერას. პანაშვიდი იქნება გადართული ყოველ დღე ნაშუადღევს პირველად და საღამოს შვიდ საათზედ. კვირას, 31 მარტს, დღის ცხრა საათზედ, გარდაცვალების გვიან გასვენებენ სიონის საკრებულო ტაძარში, საღამო 7 წუთის შემდეგ წახვედნენ პეტრე-პავლეს ეკლესიისთან დასასაფლაველად.

მართული თვატრი
კვირას, 31 მარტს
ქართულ დრამატულ დასის არტისტებისგან წარმოდგენილი აქვს:
მტარკალი
ისტორიული დრამა 5 აქტი, ლაზარევილის.
აქვს სანდო შვიდის როლს შვედურად ბენ სიმონსონი.
მონაწილეობას მიიღებენ: ქინა აგალოვის, მედეოვის, ჩერქეზიშვილის, ტარალოვის. ბანი გუბია, სვამია ნიძე, ნუბინაძე, კანდელაკი, გუგუნიანი და სხვ.

თავდასნაურობა ტუილისის მასრის მოიწვევა სამაზრო შეკრებულებაში ოცდა-ოთხშუკს ამა მარტისას, ოცდაშუკს საათზედ დილით, კეთილ-შობილთ დღეებუტათა კრების სადგურში ბუშინის ქუჩაზედ.

გთონის მასრის თავდასნაურობის ჩვეულებრივი კრება შესდგება აწრილის 12 დღეს. ამაზედ გორის მაზრის თავდასნაურთა წინამძღოლი აუწყებს რწმუნებულ მისდამი მაზრის თავდასნაურთა და უმარისლესად სთხოვს მამამსდენს ქ. გორის დილის ათ საათზედ და წინათვე წარიმოადგინონ საბუთი კენჭით აღმორჩევისა. (3-1)

ახალი ამბავი
* * * ნათის საწყობი ჩვენს ქალაქში სულ თერთმეტს კაცს აქვს, სხვადასხვა თემში და მთელი ევაკრობა ნათისა თითქმის ამათ ხელშია, ამათ-

ში შვიდ კაცს პირი შეუკრავთ, თანხა შეუტანიათ რამდენიმე ას-ას თუმანი თითოას და უნდათ საერთო საწყობი გამართონ, რომ მივლი ევაკრობა ნათისა ხელში ჩაიგდონ. თუ ეს წადილი აუარულად ამ შვიდ კაცსა, ცევი არ იბის, ნათის გაყიდვის საქმე იმათ ხელში ჩაუვადებდა და ნათის ისეთი ფასი დაედება, როგორცა თითონ ისინი მოისურებენ.

* * * ქალაქის გამგეობას საინფორმაციოდ მიხს შესახებ, რომ ხელით დამტარებელი ევაკრობი გენუფაკტურის საქარლის ხელს მფლობელი ევაკრობაშია მაზნი, როდესაც ჩვენ ვიხდით დიდ ხარჯსა. ზოგიერთს ამ ხელით დამტარებელ ევაკრობში სრულეზობა არა აქვთ უფლება ევაკრობისა, რადგან ხარჯი არ მიუკითხება ქალაქისათვის და მით უფრო, არც უნდა ევაკრობი ნება ქუჩა-ქუჩა სიარულისა და ევაკრობისა.

ქალაქის გამგეობამ სავაქრო პოლიციის მონაგეტი მიანდო გამოკვლევამ და საქმისა, მართლა არიან, ისეთი ევაკრობი, რომელთაც ნება არ აუღიათ და ისე ევაკრობენ, თუ არაო.

* * * პირველ აპრილს ვედა თავდასნაურების გადასახდის შეგანისა ქალაქის გამგეობაში და ამიტომ ამ ორ დღეს დიდძალი ხალხი მაიწყება ქალაქის გამგეობას კაცსა. ყველა ცხენის პატრონს შეუქათ გადასახდი და იღებს ბილეთს.

* * * ღ. ფორაკტი მისის შუა რიცხებში ჩამოიყვანეს ტუილისში ცნობილ რუსის არტის-ქალს მ. კრამოლოვასს, რომელიც ითამაშეს შემდეგ პიესებში: „Орлеанская дѣва“, „შვირგა Севилья“ და სხვ. (სწავ. ობოზნ, *).

* * * ვახ. ნათეო ობოზრენიეს

მოკვდეს სომხურ გაზეთ „მარტი“—დამშემდეგი ამბავი:
* * * წლის 11 იანვარს სომხეთა ქართლიკობაში კონდაკით კურთხევა უძღვნა ძმთა კონსტანტინე და ივანე ადამსანავებს ქალაქ გორში საეკლესიო-სამხარველო სკოლის სახლის აგებისათვის, რომელიც ედირება 1000 თუმანი.

* * * დღეს, კვირას, საპროვო თვატრი ბანი ფ. ქარაძე მხარეთის კონცერტს, რომელშიაც მონაწილეობას მიიღებს ქალაქის სტეფანია და ბანი ყვარია, მაგრამ ყველაზე უფრო საინტერესო ჩვენთვის, რასაკერაეცა, ის ხორა, რომელიც თეთი მინაქორიუმ შვადგინა აქ, დასაწავლა მას ქართული ხმები და ამ კონცერტში ნოტებით იმტარებს. მიუღს მეორე განყოფილება ხორა ქართულ სხვადასხვა სიმღერებს იტყვის, პირველ განყოფილებაში განსაკუთრებით ევროპული ხმების თქმა იქნება: სხვათა შორის ბანი ყვარია იმტარებს ქართულს რომისაში „შენ გეტყვი მარა“, ხოლო თითონ ფ. ქარაძე იმტარებს ოპერისაში „პრადის ქალი“ შესანიშნავად სამღერაღის კავიტინსა, რომელსაც საუკეთესოდ მღერის.

* * * მცხოვრებ: მცხეთის ეზონდელს ბოქოს ღრით ფრიად კარგი და კეთილი აზრი მაუყვია დიქრალა, სხელდობარ, ის აზრი, რომ გავითდეს ხიდი არავგვედ მცხეთის პირდაპირ, ამ აზრის განსახარკებლად მცხეთის ბოქოს უნდა მიმართოს მთავრობის და სხვათაგანს ნება-რთეა ხიდის გაკეთებისა, შედგენა კონატეისა, რომლის წევრად უყვინეს სურვილი უკვე გამოუტანდებათ: თთ. კ. მუხარაძე-ბატონი. ი. ქაქვიძეს და ბანი ი. წინამძღვარი-შეილს, შეკრება ახლო მახლო, ა' ათვის გავლა-გამომლა სულე-

ბის მცხოვრებთა ამ საქირო საგნისათვის, ნება-ყოფლობით ფულის გაწერისათვის და მცოდნე კაცთა ვახვერანადელობრიე ხიდის გაკეთების ეთარების დასათვალთვრებლად და გამოსახებლად. ბანი ბოქოს უკვე დაუშვანდება ქალაქი ამ საგნის შესახებ საგუბრნიო მთავრობის წინაშე მისარ თხვევად და ამ ქალაქში დაწერილებით ჩამოუთვლია, რა საჩვენებლობა მოკვება ხიდის გაკეთების დიდის მახარისათვის და რამოდენი უხებდურება, ტყუილ-უხარალო ხარკი და მოცდენა იქნება აკლუბული ამ საქმის შესრულებითა. ვინც კი ცოტადნად მიანიც იტის ამ მხრის ზენი გარემოება და ევაკრებება უხარობის გვამო, აღვიდად მიხედება, რა საუფლებელიც უნდა იყოს დამკრებული თხოვნა და მოსახრებანი ბანი ბოქოსისა ხიდის გაკეთების საქიროების შესახებ. ყოველივე ეს მოსახრება და საუფლებელი მით უფრო შესაწარმებელია, რომ არავგადამა განზრახულია მთავრობის მიერ რკინის-გზა არბოტის ხეობაზე და გდამა-გდამა-ბატონის ხარისის შეერთება უფრო საქირო და სსარგებლო შეიქმნება. ამას გარდა, გზათა-მინისტრის საქართველოში ყოფნის დროს, გამოავახება, რომ დენდ აღნი ჩვენში საზოგადოდ უგზო-უკვლობა და მერე რა ნაკლებად არის ის გზა-ხიდები, რომლის შემწეობითაც აღვიდად შესაძლო იყოს მისელო რკინის-გზის ყოველ სადგურამდე ამ უგზოობით მივილი მშენებელი კუთხე არავგადამა-ბატონისა, საკმაოდ მქაროდ და სახლებელი, საცა გამართულია წინამძღვრანთ-კარის სამეურნეო სკოლა თითქმის სრულიად მოწყვეტილი ამხერ-კავასის რკინის-გზის, მეტადრე გაზაფხულზედ, როცა გვირავრავ აღიღდება, არე-მარე ფან მოაქვს და მსხვერპლს მსხვერპლი შე-

და იმ დღის შემდეგ ჩემს ტანჯვას არა აქვს დასაწავლია:
ალოის დედა იროდა მისხარებს მოჩვენებასა:
ბოლო მკლავს, მახარობს, მიწამებს, არ მავლეს პოსენებასა.
დ. მანანელი

◆ ◆ ◆
ზანზის საპროკირო
(საპროკირო ლეგენდა გ. იონიგისა)
(დასასრული, ი. ს. „გორა“ № 68)
რა უფრო ენა-პარტალა პედროლი მსაჯულს—ეს აღვიდად მისხვედრია, რადგანაც მსაჯულმა დაუყოვნებლივ განკარგულება მოახდინა და ჩვენგან უკვე ნაცნობი პოლიციელი საპროკირო პერეველი გამოაუყვანა. პოლიციელმა მსაჯულის მიმდობილება ისე სწრაფად და საქარედ ასრულდა, რომ მზე არც-კი ჩასულიყო და პერეველი-კი მსაჯულის წინაშე იყო გამოკითხული.
— შე ავახლო, შენა! — დაუღრბლა მსაჯულმა: აქი მარწმუნებელი, რომ იმ წარმართის გარდა (კარიელის ყუთის არათფერი დაუტოვებია? ხოლო ეს

ვალეტონი

მეფისის ნაგაგობი
I
ძნელია მწუქმის ხელობა: დღით არ გათენერებ ცხერებია და ღამით მათი მოსისლენ მშოერი ჭალის მკლავებია.
ბეგერი მომიკლავს ნადირი—ეს ყველა მწუქმის ველია, — მაგრამ არ იქნა, ვერ მოკვალ ყაზიღი ლეკი ალია.
აჰ, ის ქელ-ძალიდი ალია მთავარდენიეთი მალია: მოგტაცებს ცხერებას, ვაჭკრება, ვით ზღვაში ცვარი წყალია! მან ბეგერი მგზავრი ვაჭარკეა, ბეგერიც მოკლავ თოთოთა; ბეგერს ქალს ნამწესი აწახდა, მოალხას სცება ჯოხთა.
მარტა იმინი სხენებაც შიშით აქრობდა ყველასა, ვეღარ მღერია მგეულონი გულ-დინჯად აპორაველასა.

II
შუა-ღამეა, მარსკლავი ძალზე ენთიან ცახედა, მთავარ ღრუბლიდამ მოკურავს ლალაბებს მინდორის ტახზედა.
გარსა არტყია მინდორისა დიდრონი მთა და ტყენია. შუილ-ქუხილით მოკურავს წყალი მთით მონადენია.
ცელქობს, წიწინებს ნიავე, აღდეგებს ბაღასს, ტყე-ყანას და ყვეილდების სურნელსა უკვეებს ცხას და ქვეყანას.
ღრმა ძილით სძინავს მთა-ბარსა, მიყრუვდა მწუქმთა ძახილი... მთებიდამ მთებშია გაისმის ოლოლის გამოძახილი, აღახანის ველზე თოვლივით წვანარ ცხერა-ბატონის ფარები, ჩემს ფრთხილსა ძალდას მუჩიას ცეცხლივით ენთის თვალები.
მე ორბოში ვარ ჩამჯდარი, თოვი მიჭირავს ხელშია, ჯავგებში როლდ გამოწინდა შვადდ მოხირალი წელშია.
ესთქვი: ეს ალია იქნება,

მე მცემს მოსკლავდა, რადგანაც იმ დღეს მინარუნეს დავექუქარე ავად.
ღელს ვიტარებ, ალიო, არ გავითენებ დოლასა: გამოავსალმებე ურჯულყო, ერბოხ, ფლავსა და ქილასა!
გამოიქება მტრის თოფმა, ჩემ ნაღის წინ ადგა მტერი, დაიქება ჩემმა თოფმა და მირს დასცა ჩემი მტერი!
აფთხა ცხვარი, გაგრილა, ძაღლებმა შექმეს ღივ-ღივი, მიველ და გავგადენიე მთა ალია მომავლელი,
და ვთქვი: „ეს... წუთი-სოფელი, მგელთა სადგურო ნინაო, რათ არქე კაცსა მინეტსა, შე კრული, ბაღდადიანი?
რით ვერ მოსწურთენ უღუთონი, რათა ხარ აფი-ზნინი, რათ არ გებრალის ტილო, კაცი მომრეც და ღეთიანი?
რათ მომიდინე მოსისლენი მე ალაღ-მართალს გულთია;

რათ ჩამაყენე ცოლავა, ავიყენ სინანულითა?
გათენდა, ხალხ-წინ ალიას, სიკვდილის ძილით ეინა, მაგრამ არც ვის ვგებრალა, არც ცრემლი ჩამოვიდინა.
„მადლობა მტერთსო“, იძახდენ, ყველა ხარობდა, ღვიოდა, მე-კი, უწავლა კაცი-მკვლელს, ტანჯვის ცრემლები მილიოდა.
მიწას აყრდენ ალიას, ვილაც სიმღერას დასძახდა, ლეჩურჯე ქიხინით დარბოდა, ალია-პატრონის ეძახდა.
III
ერთი მზიან დღეს ალიას მოსკვლიოდა დედა იროდა, ეკონა შვილის საფლავი, ივდა და მწარედ ტიროდა, მოსთქეპავდა: „შვილო, ვინ მოგკლა, მიწა ვინ დაგაყარა; რად მოგკლა, შვილო, უღმერთომ, რატო არ შეგებრალა?“
ესმა და ცოლდით გატირილი, მთლად დამეთუთა გულითა,

და იმ დღის შემდეგ ჩემს ტანჯვას არა აქვს დასაწავლია:
ალოის დედა იროდა მისხარებს მოჩვენებასა:
ბოლო მკლავს, მახარობს, მიწამებს, არ მავლეს პოსენებასა.
დ. მანანელი

წირავს ხოლმე. ასეთსავე გაჭირვებაში ჩაიხრებოდა მუხრანის დავალება, როცა ბრხოტისკენ გვეტოვებდა რკინის გზა...

ფისურსები, რომ ამ დროს და მწიფს საქმეს მოვლემობდეს როგორმე და სავიწრო ღონით აღსრულებასში მისულყოფას.

* * * ქართლი: ჩვესკენ ძალიან აცივდა; შილის წყრილი წვიმა, შიის ძირებზე და მალე აღვივლებოდა წვიანობა...

* * * გორა: როგორც გორში, ისე სოფლად ბევრმეხსი ფიქროვდებოდა გვირგვინები: წითელი, ყელითა და ყვითლი ძალიან მზიარებს ბავშვებს...

* * * აქამდე: გორის მახლობლად ადრე-ახლოდ კრება დანიშნულია პარიზის 12-სათვის. თავად არა-საქართველო წყვილები მიიწვიან ბანა წინამძღოლნი...

* * * 26 მარტს პოლიციის პირველს წაიღო მისი მესამე შვილი წილის გზა-დასრულებული ბავშვი, რომელსაც მხოლოდ უკლებს, და სთქვა, ჩემი შობადები გვიანია სცოვობოში...

* * * 29 მარტს რიგვე წილითა და წილითა ჩვეს მისამსახურე ნიკოლოზ გვარამია კიბიდან გადმოვიდა და მძვინვარე იტლი დაიწყო. და მძვინვარე სახეობალოში ტიპ-წაიღეს.

დაბარსოვლები

მონი, 28 მარტი. მოგვინათ გარკვეული ამ ცვალებადებას, რომელიც მოსდევს სოფელ რომელსაც თავს-სახანო და შესანაშავს საყუას, როგორც ტუბო-ჯიუჯიანათვის, ისე ჩვეთსათვის, გარე...

რადს ნიშნავს, რომ შენი ცოლი დადგოვილ-დაფთვითლს ტანისამოსზე სხვა-და-სხვა ძვირფას სამაგრი და პატოხან თვლებსა იყუთებს? შე არაზადდ, შენა ახლადე მომძებრე, ყოველივე, რაც ამ უმბერისათვის უჭირავთ, ან არა და მოემჯობო ჩემსასთანად: შენ უსათუოდ სახმობელის მხარეებში უნდა გახდ.

შეშინებული და დამფრთხილი პერივილი ფეხებში ჩაუჯირდა მსაჯულის და ყველაფერი დაწერილობით უნდა, თუ რა ხასიათის ძალით იშორება სიმღირე. მსაჯული, დალაქი და პოლიციელი დიდის გულ-მოდინეობით ინსინდენ ამ არაბუნის ზღაპრის, მოჯლობულის განმასხვ. პოლიციელი საჭიროვს გავხედვს ზანვის მოსაყუანად, რომელიც პერივილითან იყო, როცა მოჯლობული დიდი განხევს. უმბერე მხმადინი პოლიციელის დანახვებზე შეშინდა და სასო-წარკვეთილობაში ჩაიხრდა, რადგანაც თავის თავი მოსამართლეთა ბრკილებში წარმოიქმნა. დანახვა, რომ პერივილი თან-ჩაქინდრული და დალონებული იღვა მსაჯულის წინაშე, მიხედა რომაზეც იყო საკმე.

ლეხისათვის, შესანიშნავი საქმე იყო ჩასთავლელი ქალების თავის აწიქვანი. არცერთი გორსმანდრეტი ადგილობრივის რუსულის ცკეთების სიმართლით არ შეგნებოდა ქალების თავის აწიქვანს: ერთმა სთქვა, რომ ჯერ ვამატარებდი იყო ღაბარანსა და შემდეგ აწიქვანს შეუდგენო; მეორე: ვამატარი ისე შევადარა—რანის თუმანი—დასტოვდა. არც ერთი არ არის მართალი. ახლავე როგორ იყო. ერთი რადეც სავანი იყო, გვიან, ქალების განათხიან შესახებ. ამ საგნის განსილავს რომ გავაყოფა, სიმართლეს შეუდგენე ქალების თავის აწიქვანს. თავჯდომარეობდა ქალების თავის მოაღვილე, წყვილ განკეთების ზანი. გ. ტულიშვილი. სწორედ თანამეცხე სახით იყო დედის, გორის მხარისა და დარბაზს ახლებით ავირა სიმართლი, განსილავს მართლს. თუ ერთ გრებას დროს სიმართლეს რად იყვენ გაყოფილნი: წინა ადგილზე მამრეკენისას სხდნენ, უცან შემდგენენი. აწიქვან კენი უნდა ავიწინოთ, ჩვენი განათხილავდნენ შემდგენენი: ჩვენ უნდა ავიწინოთ კეთილი, სკემის გვეტეხებელი ვინ უნდა იყოს ასეთი გრება—გურული, კინად სხვა გულისდამ გრება ქვეყნისათვის, ამბობენ შემდგენენი, დაიქრან პარათეი. პარათეის კითხვის დროს თავჯდომარეები მიიქრან ან სიმართლეს: თავ. მ. რ.—ქეთისათვის და ს. ზ. მკვლავლიშვილი: მკ—კითხვობდა პარათეს და ადვილად გულიშმაბაროს, რომელიც ქვეყნად განკეთების პარათეს. პარათეებით შემდგენი იყვენ დასსადებულნი: ახლედი ახარდონიკოვი—1 სმითა, თავ. მ. ერისთავი—2, კემი საჯიკოვი—3, კემი მოსტოვაძე—2, მუსხელიშვილი—13; ვარდ შუბი—1. პარათეის კითხვის შემდეგ უყვამდ ურთი განხედდა კენის ურსეზე. ზანის დასასიქვამდ განმადანდა, რომ მე მივიღე მსაჯული მუსხელიშვილისა, რომელიც სურვალს აცხადებს ქალებისათვის დასსადებულნი: ახლედი დარბაზის კენისათვის მსოფლად და. მუსხელიშვილი. ამ დროს წამოვიდა ღაბარანი ვამატარის შესახებ; თუ ვინ ამ საგნზედ უყვამდ, რომელიც თუ ვინ 24-თავის იყვენ სიმართლეს მიიქვლენი, ან იყოთ თუ არა მისსიქვული, მაგრამ რომ დაატყეს, საკმე ცუდად არის

და მ—ს დარბაზი ბურთი და მოვდანი, მოწინააღმდეგეებს ღაბარანი ვამატარის დაკლებს და იქნეს. 17-ის მარტს-კი, როგორც კენიდა იყვენ თურმე შეეძინა სიმართლეს ამისათვის, რომ ღაბარანიშნით დრო აწიქვანისა, სექვე მამრეკენის თავის იხილდნენ თურმე, რანის თანამეცხეობა ქალების თავის ვამატარებდა. მაგრამ ესეა, როგორც დანახვის მკითხველი, ერთი მადევი ამისათვის გავიქრეს, რომ შეესაღებულაის განადგობისათვის ხელა შეუშლნათ. ვამატარებდა ღაბარანი ვამატარის განკეთების კითხვაში. ბოლოს დასასიქვანს: იყო თუ არა ამ გრებაზედ მსაჯულის ვამატარის შესახებ. ამ საკითხის უყვამდ კენი: კენი არის მამრეკენისა და შევადარე და პარათეს ჩვენი მსაჯული მოწინააღმდეგეების: იყო მსაჯულითა ამოკრება 14 კენი, ან იყოს—15 კენი; თუ ვინ ერთის კენით, მაგრამ მანინ განმარტება დროით შემდგენენისა. თ. მ. ამათ, ვინც ვამატარის ისე რანის ვამატარის სტოვებდენ.

—კვი გავაფრთხილეთ, შე უფრო, რომ კოლნან არაფერი წამოვცდნენ მეცხე!—უთხრა პერივილის, როცა გვერდით გაუარა. ზანვის ჩვევებმა სრულიად დაამტკიცა პერივილის ნათქვამი, მაგრამ ურსე-მყოფი მსაჯულითა ისეთი საწმინარის ხანის მეტყველება მიიღო, თითქოს არაფერი ხეჯიროდა და დევედა, რომ ამხელევი გამოძიების უნდა შევედგე და შევერსე-საპრობოლემი უნდა გვიკოთ თავიო. —მოითმინეთ, ბატონო მსაჯულო!—თუვინა მამადინანი, რომელსაც თავის ჩვევებში გვერდით გვერდობდა და ეკრავაბა დაუბრუნდა. ნუ გუეყვებთ შემთხვევის ხელიდან და კარგებზე მომადგარს ბედს ნუ ვაფარებენთ. ეს ამბავი ხომ ჩვეს მეცხე არაფერი იცის. აქ ერთობა და მხმანავაბა საჭირო, ხოლო რა უნდა ქვემ განძინდენი, რომ ყველას თავზე საყრდელი გვეყოფა. თუ მოვეცემთ სიტყვას, რომ ამხმანავაბა ვაგვიქვით, მთელის განძინდასა კეთილბედა შეგვიძლია; წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორც გვერდით, მინდა, რომ რაც მომხდებ, ჩემის თავი მოიქცეთ, მხოლოდ მე მინიც იმის

ბამა იმის თავი, მაგრამ ამ ვამად მოვლოდ ეს იყო რაც მოვექვით. მამრეკოლოვანი

მამრეკოლოვანი

მამრეკოლოვანი

მამრეკოლოვანი

მამრეკოლოვანი

სამი ფიცარად დარბა, სამდ შეეძლო, შეიადგენათ იმის ბოლო მოვედეთ, და მერე ისიც რა ამბით, რა ყოფილი, რა ხარამა და შევიდა! დედ-მარსვა-კი არა, ზეირი ხსნილი არ შესეკვრათი ტუფიანსა და ასეთი მანრეკოლოვანი ვამატარის თავის ვამატარის ვამატარის შესახებ. ამ საკითხის უყვამდ კენი: კენი არის მამრეკენისა და შევადარე და პარათეს ჩვენი მსაჯული მოწინააღმდეგეების: იყო მსაჯულითა ამოკრება 14 კენი, ან იყოს—15 კენი; თუ ვინ ერთის კენით, მაგრამ მანინ განმარტება დროით შემდგენენისა. თ. მ. ამათ, ვინც ვამატარის ისე რანის ვამატარის სტოვებდენ.

რა ღელავს მიუძღვის მას საზოგადოების წინაშე. ჩვენს განცხადებაში ისიც აღნიშნულია დაწერილობით, (იხ. ივერია № 31) რომ საბჭოთაო წიგნთ-საკითხავში ნორტებსა და ნორტებზედ სავსეა ვალდებულება ბანი ქარიშხლს უსაყიდლოდ ასწავლის და სხვ. იმ დროს „თქმ. ლიტ.“ აღბაღ ქორიკანაში იყო გართული და ეს არ შეუნიშნავს. მაღლობა ლმურის, რომ ერთხელად არის ქორების მორიგეობა და ამბობს, რომ ისეთს ღირს-საცხობა სავსე დაუწყია ლაზარაკი, როგორც არის ბანი ქარიშხლს და იმისი სამსახური ჩვენს საზოგადოებას წინაშე. გვიციკის ეს ამბავი, გვიციკის, რომ „თქმ. ლიტ.“ ძლიერს ერთი სიმაართე წესსაც, რომელიც მხოლოდ არი ნაწილი ტყუილი გაყრია. აღბაღ ღელავს თუ მიუძღვის იმისი ისეთი მორჯულება.

დაბოლო გვრძობაშვილი

სანიტორი. და საბიზნოსობაში წმინდობა

(დასასრული, იხ. ივერია № 69)

პარტიკიანის სახლის წინ ტრეკლი მიდანი იყო. ამ მიდნის ირგვლივ სახეს სავსეა სავსეა შემოაწოვნი და ამ გვარ თათარობაზედ ავტოპლ ბანაკში გაგვრება მოიწოდინა პარტიკიანმა. მაგრამ მუხამბეზნი ეწინააღმდეგება ისროდნენ თათვებს და არ გავსვენებდნენო, სწრის დავითო.

იმამე ღლის საღამო ჯამს ტფილისილი მივიდნენ თავად ანდრონიკაშვილი და ბოკუელი ჯანდიერი, რომელნიც მთავრობას გამოეგზავნა მუხამბეზთა დასაშინებლად. ამითვე გენერალმა გივიო, რომ მის საშუალოდ პოლის მაიორი ბუხერსტორის როცა ჯარით და ორის ზარბაზნით. ანდრონიკაშვილი და ჯანდიერი სიღნაღს მიეშურებოდნენ, მაგრამ გენერალმა ჯარის მოსვლამდე აქ დაიჩითა. ჯანდიერი დასთანხმდა და ქვეყნის სახლში ჩამოხდა. მეც იქ მივიწვიეს.

მთელს ხალხს მოჰქონდა თვადიხისთვის ყოველ გვირი სანოცეცე მოხარული დედლები, კვერცი, ცველი, შეწვერი ბაკანი, გოჭი, ღვინო და ხლი. ვინც რას მოიტანდა, ამას გზირი ხმა-მალა აღუწყებდა იქ მყოფთ. ყოველ უწყებაზე სტუმრები ერთხმად იხიზოდნენ.

— ააშენოს! დაბანდილი მომბინი იქვე ჩამოვდებოდა და თავის მოტრანდს დალაგებდა. ნახევარი საათში სახლი ვაიყოს სტუმრები. საუბარი და ლაპარაკი იმ დღის ამბებს არ გავსცდებოდა. ქაზა-საზა რომ განაღდა და აზარაფმა ხელით ხელს გადადიოდა, სახლში შემოვიდა ორი გლეხი წერილით, რომელიც ქვეხს გადასცეს. ქვეხს წიკეთისა ზემად და გადასცა ჯანდიერს. იმანაც საიდუმლოდღე წაიკითხა და ისევ ქვეხს დაუბრუნდა და უთხრა: „შეატყობნენ ქო-“

ბუღოვს, (წერილი იმისგან იყო), რომ ამხლამ არ დავცეს პარტიკიანის, რომელიც ხვალ აქედან წასვლას აპირებს. მეტი მომხრებულნი მე და ყურხმა მითხრა: „დროა წახვიდე და გავფრთხილო გენერალი. ქობულთეს კარვალ ვინაობა: ის მე არ გამოგონებს და ღამე დავცემა მტერს. აქაურ ხალხს იმედურ არ უნდა ჰქონდეს. იგინი შეგამოხვია წინააღმდეგ არ იბრძვიან, პირიქით იმათ მიეწრობიან.“ გენერალს ყოველივე შეუატყობნენ. მტერი ხნის შემდეგ „აზარაფის“, რომელიც ის-ის იყო დაეკაფეთ, ცეცხლი წაუქცა და დაგვიწყეს ეწინააღმდეგება და გარკობდამ თოფის სროლა, მაგრამ ვერ დაგვაზარალეს, რადგან ბნელოდა. განთიადისას სროლა ვანბირდა. შეგამოხენი გამრავლდნენ. ვარჯელნი მონაწილეობას არ იღებდნენ. დილიზე ჯანდიერი გენერალთან მივიდა და რამდენჯერმე გაიცა და მეგამბოხე ურჩევდა, სროლა მოეცათო. ჩრევე არ გაუვანეს. ქობულთეში არც იხალდა ჯანდიერი. მზე შუადღეს გადასცოდა. შველა არსიადი სიხანდა. ამ დროს 20 ცალი დაჭრილი გვეყვანდა. დაჭრილი გვეყვანდა ავრეთე მრავალი ცხენი. ბოლოს მესამე საათზე ზარბაზნის ხმა გავიგონეთ. ეს იყო ბუხერსტორის მოსვლის ნიშანი. სროლა მოხსნა.

სამხედრო თათბირზე გადაწყვეტილი, რომ ტფილისისკენ დაეხიათ, რადგან ამავე მოვიდა, რომ მაიორი ვინაობა, თვლავს წარგზავნილი 200 ქვეითის დრაგუნით ციხის საშუალოდ, თუშკა ციხეში შევიდა, მაგრამ იმ დღე დაზარალდა და თეთიანად მოიკლა და ამას გარდა 15,000 ჯარი მეგამბოხეთა უყვე შვალ არის, რომ მეორე დღეს დაეცეს პარტიკიანის, ამოსწყვიტოს მისი ჯარი და მერე ტფილისში მიიყვანეს იგინოში. იმავე წაშს, რაც-ც მძიმე რამ გვეყოფა, დაწვეით და შუადღისას წამოვიდით ტფილისისკენ. დღე შარას გზა ავიუკითხო, რადგან მეგამბოხეთ შეერთდა, და აზამბურის მხრით წამოვიდით. არ გავსვენებდნენ, და საკმაო ზარალს გვაძლევდნენ. ამ გვირად ძლიერს მოვალეფით ტფილისამდე.

მეგამბოხეთა დასახელებად შეჭრილებს ჯარი და მიანდეს ზაგრაიყს. მეგამბოხეთა შესაქრებელი ადგილი იყო სოფელი ღილიო, ჯარი გავიდა ღილიოსკენ. მეგამბოხეთ მარტყოფისაკენ დაიხიეს და მერე გადავიდნენ ხაშმს. მათი მოთავენი იყვნენ კახეთის ბეგრნი თავადნი და მათ შორის ოთარ ქობულთე და ბარჩიმ ჩერქეზი შევიდა.

მეორე დღეს ზაგრაიყში ერთი მიღვლილი გაგზავნა მეგამბოხეთა დასაშინებლად. პასუხი იყო: „მინიამ ცოცხალნი ვართ, ორს აქეთ ვერ გამოხეხავთო“. მაგრამ ჯარი გადავიდა ორხზე და ხაშმს მიაშურა. ეს სოფელი ფირად გამოგრეპული იყო. მიუხედავად ამისა, აღებულ იქნა მალე.

ხაშმზე იერიშის მიტანის დროს ჯვრით ხელში გამოვიდა მონასტრის არქიმანდრიტი და ევეღრებოდა ზაგრაიყს მონასტერი არ გავარდნიან. ზაგრაიყში მონასნად მიიღო ოგი და ისეთი უწყასურ პასუხების თქმა მიბრძანა, რომ მათი გარდაცემა პარტიკიანს მოხეტიათის შეუძლებელი იყო.

მე იმს მეტი ვერა ვუთხარი-რა, რომ არქიმანდრიტს მოვხსენებ, პოლკოვნიკი ქრისტიანი არ არის მეტი. არქიმანდრიტი ვაზრუნდა თავის მონასტერში და იქ შთავიკცა.

განთიადისას მოვიდა ავრეთე მთავარ-მართველი პაულუში, რომელსაც თან მოჰყვენ მრავალი წარჩინებული თავადნი, სხვათა შორის: ვახტანგ ორბელიანი, სიძე საქართველოს მეფისა, მოურავი ორბელიანი, დიქსანდრე ჭავჭავაძე.

მთელი დღე მზადებაში გაიდა. დაჭრილი და ავადმყოფი ტფილისი გაგზავნეს. ჯარის წინამძღოლობა იკისრა თეთი მთავარ-მართველმა. გიორგიობის თთვის დასაწყისამდე, შემდეგ მრავლის შებრძოლებისა, კახეთს დასაშინებელი იქნა. მეგამბოხეთი უფრო მედგრად იბრძოდნენ ეფლის ციხეში, აქ მოკლულ იქნა ვახტანგ ორბელიანი და დაიკო ალექსანდრე ჭავჭავაძე. ხოლო ოთარ ქობულთე და ბარჩიმ ჩერქეზი შევიდა სეიკურის და რუსეთში გაგზავნეს. ამავე დროს ფშვში სესტორბად მეფის ერთი ძეთავანი, ცვერ-წოდებული კოქლი გრივოლ. აწ ისიც შევიპურს და გაგზავნეს რუსეთს მისი ვაცოლები მიანდეს ვასილ ბებუთაშვილს.

ამავე წინაშე დავით ბებუთაშვილი დაჭრილობით აღწერს „კრების“ წესრიგსა და მოგებობის იმ დღე კრების ამბავს, რომელიც ვინაობა 1803 წელს ქალაქში მთავარ-მართებელ ციციანოვის ნება-დართებით და ზედ-ხელეყოლიან. ამ კრებაში ზოგიერთი უცხოელი მოკრებივადანი თვით ციციანოვს დაუჯილდოვებია.

დ ე პ ე შ

30 მარტი

პეტერბურგში. ოფიციალური დეპეშე გონკ-კონგიდამ იუწყება, რომ მექვილდრე ცესარევიჩმა დაჭო ორი დღე კონტონა, საცა დიდის ამბით დაუხდნენ: ციუ-კაროლი, მთავრობას წარმომადგენელი და მცედლნი. (იხილეთ უმაღლესობა დეცსწო ოფიციალურს სადღეზე, დათავლიერა ქალაქი და ოთხ-შობის საღამოს დამარხუნდა გონკ-კონგინს. გუშინ საღამოსთვის დანიშნული იყო მისი წაბრანება ხანკოუს.

„С. Петр. Вѣд.“-ის გუფონია, რომ მუშაობა იმ კანონ-დებულებათა გამო, რომელიც მეშინების წოდებს შეეხება ვითავედა საუფელთათა აღწერის შემდეგაო. ცხლა პრინციპალურად უყვე გადაწყვეტილია, რომ უნდა გუქმდეს მუშაობა, როგორც კალე წესდება ქალაქის მცველითაო.

„Лухта.“-ი უწყება, რომ ხმა, ვითომ ფინლიანდის დიდის სამთავროს სტატს-სეკრეტარის ადგილზე, ეწვერად ერნორტის მავიო, პინშავენ გენერალ დენსაო.

ლონდონში. აჯანყება მინიბურში მოსაბოძლი იქნა. მემკვიდრე მფლო-ბელისა სიკვდილით იქნა დასჯილი ინგლისელ ტყვეთა დაზოცისათვის.

შეტერბურგის ბირჟა, 29 მარტი.

შედეგად	შედეგად	შედეგად	შედეგად
მან. ბ.	მან. ბ.	მან. ბ.	მან. ბ.
რუბ.-მანიფიანი ოქრო	6 71 6 74	—	—
ტომპონის ვერცხლი	134	134 1/2	—
მანიფიანი ვერცხლის ფული	1 03 1 05	—	—
5% პირველის შინაგანის სესხის მოპვნი	—	—	287 1/2
მფორისა	—	—	221 1/2
სასველიწოდ თავად-ზარისის ბანკის ფერი	—	—	—
ცელი	—	—	217 1/2
გინანოს ფურცელი	—	—	—
ტოლის ბანკისა	—	—	101 1/2
ტეობის ბანკისა	—	—	101 1/2
ტეობის საფრთხიერის ღირსის საზოგადოებისა	—	—	98 1/2

სოფელ **განკანის** ოსურგეთის მხრისა გაგებთ სომეხ ფხსად **ახალმისისტმ-სქმს** და **აბრუშუის ჭიხისათვის მოხარებალ მარკუმს** სკოლებს 10% დავთობა წინამძღვრან-კარის სამეფო სკოლაში კურს-დათავრებული აპოლონ წულაძე (5-6)

სასტუმრო მთახვინი (Дворянские Номера) (მდათოვის ქუჩაზე, თავ. ორბელიანის სახლში, ალექსანდრეს ბაღის პარკში)

ხელახლად გადაეკეთებ და მეტად გავაუმჯობესებ ჩვენი ოთახები. ზოგიერთ ფხსად შეუძლიან მსურველს ყოველსავე მოპოვება. სადავლითა სამხარეული გეგას და ავრეთე უცხოეთის მოსასხურენიც. ვინც უფრო ღირსხს ინტერესს, იმათ ერთი-ორად უფრო იფხად დაუჯილდებთ ციციანოვს (3-2)

გენტრალურა საგანგებო მადლობა
პ. ი. ბროდსკინს (გრენის მოედანზე, სესხინისა და სვერის პირად-პირ, რუბოვას სახლში) რადგან ამ მალაზიაში ვეტიპობა ისპობა, საბოლოოდ ითვალისწინებდა ნიეტულობა. ბერია: ჯარსე, კანსტეტა, ქოვებო, არშეების კასინები, კოსმეტური ნიეტობა, დამბეო, ჭურჭლეულობა და სხვ. და-სხვ. მალაზია ბაზამ შემოველს მათთვის ჩამო საბაზრო დაღაპირან მუშა-პაზრის შესავალიში, შიომის სახლში, სადაც იწინად მარაგოების ლამის მალაზია იყო. (10-3)

საშინაშუის საზოგადოება სიციხის დაზღვევისა

უმაღლესად ნება აქვს დართული 2 აგისის 1889 წელს
იმოქმედოს რუსეთში.
საზოგადოების მოქმედებას მთავრობა მუდმივ თვალ-ყურს ადევნებს და კონტროლს უწყობს.

საზოგადოება „**უბანიშა**“ # 1890 წელს სოფანგეთში და გეროპის სხვა სასუქმოფოებში დასაზღვევა 50.000,000 ფრანკი.

ს. პეტერბურგი, ნ. ვეტერბურგი, ნ. ვეტერბურგი, № 13.

საზოგადოება აურბენი, ნივლეზ მოვების მიეგმას, დასაზღვეოთ ავადმყოფობას დროს ანთავსოვლეს კვანძან განდასახისაგან და პოლისის-ქო მალა არ ეგრება.

უმთავრესნი წარმომადგენელი საზოგადოებისა ამიერ-კავკასიაში არიან პოლაკი და ამა, ტფილისს, გრაფის ქუჩაზე, თ. კეკელიძის სახლში, „სვერნი ნომრების“ გვერდით.
წესდება და ზარობის ფურცლებით მსურველთა უფხსად გაგზავნებათ.